

ת"פ 56919/03/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד שלודי

בית משפט השלום בירושלים

31 דצמבר 2014

ת"פ 56919-03-14 מדינת ישראל נ' שלודי

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד שלודי

הנאשם

גזר-דין

הרקע

1. ביום 13.5.2014 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות אשר יוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: התפרצות לרכב לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וכן גניבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, ביום 25.3.2014 בסמוך לשעה 17:05, ברחוב אליהו שמאע בירושלים, התפרץ הנאשם לרכב מסוג פיאט אונו השייך לגב' לרוש, במטרה לבצע גניבה או פשע. באותן נסיבות, עיקם הנאשם את הדלת הקדמית הימנית של הרכב, פתח את דלת הרכב ונכנס לתוכו. בהיותו ברכב חיטט הנאשם במזוודה שהייתה ברכב השייכת למר קררו, וגנב מתוכה מכשיר אייפוד. לאחר מכן, פתח הנאשם את דלת תא המטען של הרכב, חיטט בתא המטען וסגר אותו. בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בעבירות של התפרצות לרכב וגניבה מרכב. יוער כי לא הייתה מחלוקת לפניי כי הרכוש שנגנב, הוחזר לבעליו (ראו: פרוטוקול דיון מיום 13.5.2014, עמ' 3, ש' 27).

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש. עם זאת, הוסכם כי טרם הטיעונים לעונש הנאשם יופנה לשירות המבחן. בשעתו, טען הסנגור כי הנאשם החל בהליך גמילה במרכז בענאתא, וביקש כי שירות המבחן יבחן הליך טיפולי עבור הנאשם.

דא עקא, ביום 4.12.2014 הועברה לעיוני הודעה מטעם שירות המבחן, לפיה הנאשם לא התייצב אצל שירות המבחן, על-אף שזומן באופן אישי מספר פעמים. בהחלטתי מיום 5.12.2014 התבקש הסנגור לברר את פשר אי-התייצבות הנאשם אצל שירות המבחן. בהודעה שהגיש הסנגור לעיוני ביום 11.12.2014, נכתב כי הנאשם הודיע לבא-כוחו כי הוא מתקשה לגייס את הכוחות ולהתייצב בפני שירות המבחן, ועל-כן הוא מבקש לסיים את ההליך בעניינו ללא עריכת תסקיר. בהתחשב בכך, בדיון שהתקיים לפניי ביום 11.12.2014 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה עמדה על חומרת העבירות אשר בביצוען הורשע הנאשם, ועל הערכים המוגנים שנפגעו בגין. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות אשר בביצוען הורשע הנאשם נע מ-6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על-תנאי. בשים לב למכלול השיקולים, לרבות עברו הפלילי של הנאשם והעדף אפיק שיקומי נוכח התנהלות הנאשם מול שירות המבחן, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

4. בא-כוח הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע מרשו, נע מעונש מאסר על-תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל ממש. בא-כוח הנאשם עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם וביקש שלא למצות את הדין עמו. יוער כי הסנגור ציין בפני בית-המשפט כי הרקע לביצוע העבירות טמון בהתמכרותו של הנאשם לסמים, וכי הנאשם פנה להליך גמילה מסמים באופן עצמאי זמן-מה לאחר שחרורו ממעצר בו היה נתון בגין התיק שבכותרת. מדברי הסנגור עלה כי הנאשם לא התמיד בטיפול האמור.

5. הנאשם עצמו בדבריו לפני ציין כי זו הפעם הראשונה בה הוא מעורב בעבירות מן הסוג הנדון והביע חרטה על ביצוען. עוד ציין כי סיים את טיפול הגמילה בו החל באופן פרטי וכי הוא מוסר בדיקות שתן אחת לשבוע.

6. יצוין כי האסמכתא היחידה שהוצגה לעיוני מטעם ההגנה לעניין טיפול הגמילה הפרטי בו לפי הנטען שולב הנאשם, הינו מכתב מטעם עמותת "אל הודא" לטיפול בנפגעי סמים מיום 13.5.2014. במכתב צוין כי הנאשם התקבל לטיפול בעמותה ביום 2.4.2014, וכי הוא ממשיך בטיפול עד ליום כתיבת המכתב (13.5.2014). אין במכתב האמור כל פירוט בנוגע להליך הטיפולי בו שולב הנאשם. יתר על כן; מאחר שהמכתב הינו ממאי 2014, אין בו התייחסות לשאלה האם הנאשם התמיד בטיפול והאם סיים את הטיפול בהצלחה. אעיר כי המכתב לא חתום על-ידי אדם או גורם מזוהה כלשהוא מטעם העמותה.

אוסף כי בדיון היום שנקבע למתן גזר-דין הציג הנאשם לעיוני מכתב מאותה עמותה מיום 29.12.2014 לפיה הנאשם היה בטיפול מיום 2.4.2014 עד יום 4.6.2014 ואז חזר לטיפול ביום 20.12.2014 (קרי- לאחר ישיבת הטיעונים לעונש). גם מכתב זה אינו חתום על-ידי גורם מוסמך (ואף מנוסח באנגלית לא תקינה). לא ברור אם העמותה עצמה הינה גוף מוכר. מכל מקום, האמור במסמך אינו מתיישב עם דברים שמסר לי הנאשם בעצמו בדיון הוקדם לפיהם הוא מוסר בדיקות שתן כל העת. בהתחשב בכל אלה, קשה להתבסס על המסמכים האמורים.

ריבוי עבירות - הערה מקדימה

7. בנסיבות המקרה, אני סבורה כי שתי העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. נראה כי שני הצדדים לא חלקו על כך, וזו הייתה הנחת-המוצא בטיעוניהם לפניי.

מתחם העונש ההולם

8. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

9. **בכל הנוגע לערכים המוגנים** - עבירות של התפרצות לרכב וגניבה מרכב פוגעות בזכות הקניין של בעל הרכב, וכן בפרטיותו ובתחושת ביטחונו האישי. **בחירת נסיבות ביצוע העבירות** במקרה דנן מלמדת כי מחד גיסא, הנאשם גרם נזק לרכב כאשר עיקם את הדלת הקדמית הימנית על-מנת לבצע את מעשה ההתפרצות. בהמשך לכך, חיטט הנאשם במזוודה אשר הייתה ברכב וגנב ממנה מכשיר אייפוד. מדובר במכשיר שערכו אינו פועט והוא עלול לכלול מידע אישי, כך שהפגיעה שעלולה להתלוות לגניבת המכשיר הנ"ל מבעליו, יכולה להיות משמעותית. מאידך גיסא, הנאשם לא עשה שימוש במכשירים כלשהם לצורך ביצוע ההתפרצות לרכב, ואף לא פירק חלק מתוך הרכב, אלא נטל לידי מכשיר אייפוד שהושאר במזוודה ברכב. כמו-כן, אין המחלוקת כי מכשיר האייפוד שנגנב, הוחזר לבעליו. עם זאת, אין להתעלם מהנזק שנגרם לרכב עקב עיקום הדלת הקדמית.

בכל הנוגע לענישה הנוהגת - העבירה של התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, הינה עבירת פשע שהעונש המרבי הקבוע לצידה הוא 7 שנים. העבירה של גניבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין, היא עבירת עוון שהעונש המרבי הקבוע לצידה הוא 3 שנים. בחירת הענישה הנוהגת מלמדת כי רמת הענישה בגין העבירה של התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה, מושפעת מנסיבות ביצוע העבירה, תוך הבחנה מסוימת בין התפרצות לרכב שאינה מבוצעת לצורך גניבת הרכב (כפי שאירע במקרה דנן); לבין התפרצות לרכב לצורך גניבת הרכב עצמו (שבדרך-כלל נחשבת מעשה חמור יותר). בנסיבות דומות לאלה שלפניי, רמת הענישה הנוהגת נעה מהטלת עונשי מאסר בפועל קצרים (שמשכם מאפשר ריצוי בדרך של עבודות שירות) ועד עונשי מאסר בפועל ארוכים יותר לריצוי מאחורי סורג ובריה (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי חיפה) 20738-08-14 מדינת ישראל נ' חאטום (27.8.2014); עפ"ג (מחוזי באר-שבע) 49139-04-14 יצחק נ' מדינת ישראל (9.7.2014), בצירוף ת"פ (אילת) 43249-06-13 מדינת ישראל נ' יצחק (1.4.2014); ת"פ (ירושלים) 16009-09-12 מדינת ישראל נ' חמאמרה (10.4.2013)).

10. בהתחשב בערכים שנפגעו; בעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירות של התפרצות לרכב וגניבה מרכב במקרה דנן; במדיניות הענישה הנוהגת; וכן בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** נע מעונש מאסר בפועל לתקופה קצרה (אשר במקרים מתאימים יכול וירוצה בעבודות שירות), ועד 10 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה (ראו והשוו: ת"פ (י-ם) 31889-09-14 מדינת ישראל נ' שבו (16.11.2014)).

11. יוער כי נוכח ויתורו של הנאשם על האפשרות שניתנה לו להתייצב אצל שירות המבחן לצורך הכנת תסקיר; וכן נוכח דברי הסנגור שאישר בהגנותו כי מרשו זנח את ההליך הטיפולי הפרטי בו החל בחודש אפריל 2014; לא ראיתי לסטות לקולא ממתחם הענישה ההולמת משיקולי שיקום. כמו כן, לא התבקשתי (ואף לא ראיתי הצדקה) לחרוג מהמתחם לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

העונש המתאים

12. לצורך גזירת העונש בגדריו של מתחם הענישה ההולמת, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40 לא לחוק העונשין:

לזכות הנאשם, יש ליתן משקל להודאתו בעובדות כתב-האישום המתוקן ולנטילת האחריות, באופן שייתר את הצורך בניהול הוכחות תוך חיסכון במשאבים ציבוריים. בנוסף, התחשבתי בחרטה שהביע הנאשם בדבריו לפניי. כמו-כן, יש ליתן את הדעת לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בטיעוני הסנגור לפניי, ובכללן גילו הצעיר יחסית של הנאשם (כבן 24). בנוסף, ניתנה הדעת לטענת הסנגור (שהמאשימה לא סתרה אותה) לפיה מאז ביצוע העבירות חלפו מספר חודשים, במהלכם לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים דומים נוספים.

לחובת הנאשם, יש לשקול את עברו הפלילי המכביד הכולל 6 הרשעות קודמות בעבירות של אלימות כלפי שוטרים, החזקת סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית וכן הסגת גבול, בגין ריצה הנאשם בעבר שלושה עונשי מאסר בפועל לתקופות קצרות. אמנם, זהו התיק הראשון בו הנאשם מורשע בעבירות רכוש מן הסוג בו עסקינן. עם זאת, יש בעברו הפלילי של הנאשם כדי ללמד כי ככל הנראה עקב התמכרותו לסמים, הוא שב ומבצע עבירות פליליות, תוך העדר מורא מפני החוק. לכך יש להוסיף כי הניסיון להפנות את הנאשם לשירות המבחן על-מנת שישתלב בהליך טיפולי לצורך טיפול בבעיית ההתמכרות ממנה הוא סובל - לא צלח, וכי אין לפניי אופק שיקומי בעניינו של הנאשם. לבסוף, ניתן משקל לצורך בהרתעת הנאשם, כמו גם בהרתעת הרבים, מפני ביצוע עבירות מן הסוג הנדון, בהיותן קלות לביצוע וקשות לחשיפה.

13. באיזון בין מכלול השיקולים, אני רואה להשית על הנאשם עונש מאסר קצר לריצוי מאחורי סורג ובריה, לצד הטלת מאסר מותנה. יוער כי בשים לב לכך שעל הנאשם יוטל עונש מאסר בפועל ממש, ובשים לב לכך שמכשיר האיפוד הוחזר לבעליו, לא ראיתי להשית על הנאשם קנס כספי או פיצוי (ואף המאשימה לא עתרה לכך).

סוף דבר

14. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.1.2015 עד השעה 10:00 במגרש הרוסים בירושלים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון (למעט החזקת רכוש החשוד כגנוב).

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ה, 31 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.